

ישראל ללא בריאות אך עם סגן שר בריאות – מכתב לח"כ ליצמן

מאת פרופ' אבי וינברום

בממשלה שהוקמה בשעה טובה ומוצלחת לא יישב ליד שולחן הממשלה שר בריאות. על החלקת הבננה הזו של מר נתניהו כבר הספיקו לכתוב רבים, בתוכם יו"ר הר"י שכינה את חוסר המינוי "חוסר אחריות לאומית". גם בעת שחרור הודעה כמו "אני אזעזע את מערכת הבריאות" ע"י סגן השר הטרי, או כוונתו לנתק את שליטת נערי האוצר מתקציב המשרד, עדיין לדעתי מערכת הבריאות הופקרה ע"י נתניהו מסיבות פוליטיות.

הדבר הראשון אותו צריך ח"כ ליצמן לייצב הוא את המערכת הגועשת. אמש כבר הודלף שאחרי 8 שנות סבלנות של הרופאים – כאשר כבר כעבור שנתיים היו אמורות להינתן תוספות השכר – וכשההכרעה למתן תוספות שכר לרופאים סוף סוף הושגה, החליטו נערי האוצר שלא לתת את התוספות. ח"כ ליצמן, אינך מבין איזו בעירה קיימת במערכת ומה תעשה לה החלטה זו של האוצר אם תמומש. אתה תזיע ממה שיקרה, גם אם תשב במשרדך הממוזג ...

גם בלי המלחמה הנוספת הזאת שקמה עליך אתמול, רבות המשימות העומדות בפניך, ח"כ ליצמן, ובראש המחסור ההולך וגובר ברופאים בארץ בעתיד. האוניברסיטאות אינן מספקות עדיין את החוסר, והסטודנטים שכבר כן מסיימים לימודיהם, כלל לא רוצים בעבודות שנערי האוצר מייעדים להם: הם לא מעוניינים בהתמחות במקצועות כמו הרדמה, טיפול נמרץ, כירורגיה כללית וטיפול נמרץ פגים, ואף לא ברפואת משפחה. כבר היום הילדים והמבוגרים הרבים הזקוקים לרופאים במקצועות האלה מרגישים את החוסר.

מדובר מזה שנים על תאגוד בתי החולים; בביה"ח איכילוב התכוננו למעבר הנכסף מזה שנים מספר. הוצאת הניהול של בתי החולים מידי הממשלה וקופות החולים תיעל את המערכת, תאפשר את מיצוי הפוטנציאל שבכל אחד מהם ויקדם לעתיד רפואי-מקצועי וכלכלי כזה הקיים בהרבה מדינות נאורות. היא גם תאפשר הוספת מיטות במחלקות (נושא שנדון מזה זמן רב, ללא החלטה), במקום לאשפז חולים במסדרונות, דבר הגובל בחוסר בטיחות רפואית ובהיעדר פרטיות מינימאלית לחולה.

ועוד משוכות עליך ועל המערכת לעבור:

1. בניית בתי חולים בטיחותיים ומיגון אחרים – לפני שתיפתח אש מצפון או דרום;
2. הכנסת הרפואה הסיעודית אל תוך חוק ביטוח הבריאות הממלכתי;
3. סיום סאגת הרפואה הפסיכיאטרית ממנה רוצה המדינה להפטר, כאילו החולים הפסיכיאטריים הם לא חולים ואינם זקוקים למערכת רפואית יציבה ואמינה בתפקודה;
4. סל תרופות קבוע ותחזיתי למספר שנים, שאינו משתנה לגחמת נערי האוצר בכל שנה;
5. יישום דו"ח ועדת אמוראי לבחינת הרפואה הציבורית ומעמד הרופא: משנת 2003 עד עתה הוא נותר במגירה בשל התנגדות שרי האוצר;
6. יצירת תקינת רופאים (חישוב אמיתי של הצורך בהם במחלקות השונות) חדשה במקום זו הקיימת מזה 45 שנה;
7. יצירת קריטריונים לפיהם יוקצו כספים לקופות החולים, לבל נראה בכל 6 חדשים מעשי רמאות מצד קופות שונות המתאמצות להעביר חולים מקופות מתחרות במעשי מרמה וכחש;

8. פתרון החלטי וסופי, בהחלטת ממשלה, לבעיית הרפואה הפרטית בבתי החולים הציבוריים. אפשר לאשר תוך שמירה על הרפואה השוויונית המוקצית על פי חוק לכולם. זה יסלול את החזרת הרופאים הבכירים והמצוינים למערכת הכללית, ששוב לא יברחו לבתי החולים הפרטיים בשעות-לא-שעות שבהן הם מחויבים לביה"ח הציבורי.

ח"כ ליצמן, עבודה רבה לפניך, אך בישיבות הממשלה, ש"במקרה" תדונה בנושאים השייכים למשרדך לא תבוא, ואם כן – להצביע לא תוכל.

איתנות דעותיך תיוכחנה בחודשים הקרובים, שכן איני מאמין שנתניהו יפר הסכמים פוליטיים שערך עם מפלגתך. ואולם, יכולתך לערוב כי תטפל בנושאים שהעליתי ובאחרים שחיוניים למערכת – מוגבלת מראש. מי ייתן ואטעה, ולא אצטרך לשלוח מכתב פרידה ממך ומתפקודך.

הכותב הוא מנהל היחידה להתעוררות והשהייה, במרכז הרפואי תל אביב, פרופסור וראש החוג להרדמה וטיפול נמרץ באוניברסיטת תל אביב, לשעבר מזכיר איגוד המרדימים בישראל וחבר המועצה הציבורית שליד תנועת אומ"ץ.